

Sygn. akt V KO 63/20

## POSTANOWIENIE

Dnia 9 lipca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Pietruszyński

w sprawie z zażalenia **A. B.**

na postanowienie zatwierdzone przez prokuratora Prokuratury Rejonowej  
w P.

z dnia 8 października 2019 r., sygn. akt PR Ds. (...)

o umorzeniu dochodzenia, po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu  
w dniu 9 lipca 2020 r.

wniosku Sądu Rejonowego w P. zawartego w postanowieniu

z dnia 27 maja 2020 r.

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,  
na podstawie art. 37 k.p.k.

**postanowił:**

**nie uwzględnić wniosku.**

### UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w P. , działając w oparciu o art. 37 k.p.k. wystąpił do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy prowadzonej z zażalenia A. B. na postanowienie z dnia 8 października 2019 r., sygn. akt PR Ds. (...) zatwierdzone przez prokuratora Prokuratury Rejonowej w P. w dniu 15 października 2019 r. o umorzeniu dochodzenia – do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, albowiem zdaniem tego Sądu, wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości.

Uzasadniając przedmiotowe wystąpienie Sąd Rejonowy podniósł, że pokrzywdzoną w sprawie jest sędzia wykonująca swoje obowiązki zawodowe w sądzie właściwym do rozpoznania wniesionego przez nią zażalenia na postanowienie zatwierdzone przez oskarżyciela publicznego. Dlatego też, z uwagi na stosunki służbowe i koleżeńskie wiążące sędziów danego sądu, zasadnym byłoby przekazanie niniejszej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, w celu wykluczenia ewentualnych obaw o bezstronność sędziego orzekającego w niniejszym postępowaniu.

**Sąd Najwyższy zważył, co następuje.**

Wystąpienie nie zasługiwało na uwzględnienie.

Jak wielokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, jakiegokolwiek odstępstwa od ustawowej właściwości na podstawie art. 37 k.p.k. należą do wyjątków. Dlatego przepis ten, jako wprowadzający odstępstwo od chronionej konstytucyjnie zasady właściwości miejscowej sądu, nie może być interpretowany rozszerzająco. Zbyt liberalne stosowanie art. 37 k.p.k. niejednokrotnie mogłoby stanowić przyczynę nieuzasadnionego występowania z wnioskami o zmianę właściwości miejscowej, z zawołaną intencją pozbycia się sprawy przez sąd właściwy (zob. S. Zabłocki, Przekazanie sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości, PS 1994, Nr 7-8, s. 4 i n.). Odstępstwo od ścisłej wykładni art. 37 k.p.k. powodowałoby, że na porządku dziennym byłoby zmienianie właściwości miejscowej sądu w tym trybie pod błahymi pretekstami, co prowadziłoby do paraliżu wymiaru sprawiedliwości (zob. postanowienie SN z 15 stycznia 2003 r., IV KO 60/02, OSNwSK 2003, Nr 1, poz. 116).

Sąd Najwyższy rozważył fakt, że pokrzywdzoną w niniejszym postępowaniu jest sędzia pełniąca służbę w wydziale karnym Sądu właściwego do rozpoznania zażalenia. Miał jednak także na uwadze, że Sąd Rejonowy w P. jest sądem o licznej obsadzie sędziowskiej, a w jego strukturze organizacyjnej znajduje się łącznie siedem wydziałów, w tym – dwa wydziały karne. Dlatego nawet uwzględniając osobę pokrzywdzonej, brak jest jakichkolwiek podstaw do przyjęcia, że żaden z sędziów tego Sądu nie daje rękojmi rzetelnego i sprawiedliwego rozpoznania zażalenia skarżącej.

Skorzystanie przez Sąd Najwyższy ze szczególnego uprawnienia z art. 37 k.p.k. ingerującego w chronioną konstytucyjnie zasadę rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo aktualizuje się dopiero wtedy, gdy dla dobra wymiaru sprawiedliwości w danej sprawie nie jest wystarczające posłużenie się innymi przewidzianymi w Kodeksie postępowania karnego i służącymi temu celowi instytucjami. W tym zakresie art. 37 k.p.k. nie może w szczególności zastępować instytucji wyłączenia sędziego od rozpoznania sprawy z uwagi na istnienie okoliczności, które mogłyby wywołać uzasadnioną wątpliwość co do jego bezstronności (art. 41 § 1 k.p.k.), a w wypadku, w którym ze względu na wyłączenie sędziów rozpoznanie sprawy w danym sądzie okazałoby się niemożliwe – także regulacji art. 43 k.p.k.

Z tych wszystkich powodów, wobec niedostrzeżenia zagrożenia dla dobra wymiaru sprawiedliwości przez dalsze procedowanie w sprawie Sądu Rejonowego w P. , orzeczono jak w części dyspozytywnej postanowienia.